

Có nhiều chuyện xảy ra trong đời sống một cách tự nhiên; chúng họ nhìn nhận đi ngó và đi... thôi.

Các chuyện đó có xem là tự nhiên sẽ không còn gì là tự nhiên nữa nếu chúng ta bắt buộc phải quan tâm đến nó. Họ nhìn, nhìn đến bài viết của các thợ thủ công tình không có gì hấp dẫn, thú vị đến các phẩm; nhưng đến “tự nhiên” cho đến mức độ mà các xóm, các thành phố, các nước có hôi mùi... nước đá thì nhìn đến “nhìn mùi” này phải là một phần trách nhiệm của tầng công dân, của người lãnh đạo, của người và, hoặc đến chính sách của nhà nước - một vấn đề to tát của quốc gia chứ không phải chỉ riêng gì chuyện đời họ đi ngó, bắt buộc quốc hội, tầng thợ thủ công, chỉ thợ thủ công nhà nước... chuyện chúng làm phát kinh tởm... chuyện chúng tham nhũng...!!

Tên thu hoạch số, dân số còn ít và con người còn sống ra rác thì “thời đi ngó” không bao giờ là vấn đề. Thế rồi, vào thời xa, vì phẩm người tiến bộ giải trí còn rất thiếu thốn, thì thời đi ngó là một cái thú tiêu thụ tiến bộ và không tiến kém của nhân loại. Còn gì thích thú cho bọn vua đi ngó xảy ra tâm số giữa ánh nắng ban ngày và nghe chim hót và tiếng gió thổi rì rào chung quanh. Có lẽ thời nay chỉ có “ngồi chờ cá dế” là có thể tạm so sánh được với “thời đi ngó” thôi! Nhưng mà hôm nay, thế kỷ 21 rồi, con người sống chen chúc nhau trong các thành phố đông người, thiên nhiên không thể nào bao dung riêng cho con người như lúc xưa nữa. Vấn đề đi ngó, tiếng, góc cây, góc phố, góc phố... phải cần xét lại. Ngoài lý do đó bọn, người gốc của nhiều bệ thủ... nó, một mặt, tẻ lên danh của dân tộc khi du khách người ai quốc nhìn thấy... một khác nữa cũng là để hiểu gián tiếp báo họ (du khách) “đi ngó nên trở lại đây nữa nhé!” Bọn chúng à?

Trước hết hãy nói về người đi dạo. Đã có người tranh luận là “À! Nếu một quá mà không có nhà và sinh công của người nào thì làm sao bây giờ?” Nhưng phải thành thực công nhận là trong số người hay đi dạo, đời đa số là đàn ông! Thế sao vậy? Có phải là các bà nín giữ ở nhà các ông? Các “chuyên gia” về “đi dạo” không đi ngó ý như vậy. Họ nói là các bà không “cười thỏ”, “lười biếng” và “vô trách nhiệm” như các ông(?) Các bà không hay uống rượu (bia), cà phê, trà... đời họ ai như thế làm cho bàng quang đầy tràn bình mau họ. Ngoài ra, vì họ vì các thợ thủ công thủ công trong người ra ngoài, các bà thợ thủ công phải cần có nhiều thời giờ họ, phải cần chỉn chu họ. Họ không thể đi ngó tô hồ giữa thiên thanh bắt như thể rồi “hit and run” như đàn ông cho nên họ phải cần thời họ. Các bà chỉ đi chợ, shopping... nhưng nếu mà họ biết có nhà và sinh công của người có thể dùng được... trong khi các ông lại ít quan tâm đến các yếu tố lợi ích mà rất cần thiết này. Vậy để nghe các bác trai nên bắt bắt chút ít thời giờ họ như họ để họ cái “bí quyết thời họ” này của các bác gái xem sao!

Bây giờ nói riêng họ và vai trò “dân trí” và “văn minh” của dân tộc (dĩ nhiên là cũng trong vấn

Cơm Đái Bậy!

Tác Giả: Trán Văn Giang

Thứ Hai, 09 Tháng 11 Năm 2009 21:50

đß đß bß y!) Có rßt nhißu ngß i, trong đó có cß nguyên thß cß a các qußc gia nhß Nam Dßng, Đài Loan, Đßi Hàn... đã tßng tuyên bß nhißu lßn đßi khái là:

“Nßu mußn xét trßnh đß vßn minh cß a mßt dßn tßc xem nó đßn mßc đß nào thì chß vißc nhßn vào nhà vß sinh công cßng cß a hß là đß!”

(The public toilet is to reflect the civilization index of each country. It also reveals the country’s civilization level and quality of life).

Ngßn ngß Nhßt bßn có câu:

“Nhà vß sinh (bußng tßm) là mßt phßn cß a đßi sßng. Chß nhßn vào bußng tßm cß a mßt gia đßnh là bißt rß gia đßnh đó nhß thß nào?”

(Hß có sßng ngßn nßp không? có chăm sóc nhà cß a con cái cß a hß thích đáng không?)

Nßu có lßi nói nào đßn gißn và đß hißu hßn vß vßn đß vßn minh cß a dßn tßc thì xin các bác làm ßn mách dùm cho cháu bißt vßi? Ngß i Nhßt quan nißm đúng theo cái nghĩa “tß gia trß qußc” cß a dßn Á châu chßu ßnh hßng Khßng Mßnh. Đúng vßy! Nhà ß mà gißng nhß đßng rác thì ra ngoài đß đßng có gì mà phßi ngßc nhiên?

Vß vßn đß cßt gißm ngân sách, gißm chi phí cho tißn nghi công cßng, nhißu thành phß hoa lßn i tißng trßc kia nhß Paris, New York..., nay rßt nhißu du khách đã phßi lßn tißng than vßn vß “mùi nßc đß” (New York’s subway systems và các đßng hßm - alleys...) và “phßn chó.” (Paris ngoài vßn đß thißu nhà vß sinh công cßng còn bß 200 ngàn con chó tß do sßn xußt 160 tßn phßn mßi ngày trên đßng đi mà chính quyßn thành phß không đß nhßn lßc, phßng tißn đß đßn dßp!).

Dßu có che mßt hay bßt mũi, cũng phßi công nhßn rßng: Có sßn phßng tißn và khß năng xây đßng lên các nhà vß sinh công cßng đã là mßt chuyßn đßi sß rßi; phßi giß gìn bßo trì chúng cho

Cơm Đái Bậy!

Tác Giả: Tr&n Văn Giang

Thứ Hai, 09 Tháng 11 Năm 2009 21:50

sách s& m& c đ& ch& p nh&n đ& c đòi h&i ngân sách to l&n và s& ý th&c, s& tham gia, s& giáo đ&c, s& thành tâm h&p tác gi&a chính ph& và qu&n chúng... Kịch th& c c&a v&n đ& này ch& nghĩ đ&n thôi cũng có th& bí đái r&i... nói chi đ&n chuy&n thi hành...

Bây gi& nói v& đ&t n& c Vi&t Nam đ&c l&p t& do h&nh phúc c&a mình. Nhà cháu xin nói rõ đây không ph&i là v&n đ& v&ch áo cho ng& i xem l&ng, hay bôi x&u dân t&c mà là b&o nh& v&i nhau b&ng ti&ng Vi&t đ&ng hoàng! Đã có nhi&u bác quá kh&ch h&p t&p (n&u ch&a nói là vô phép) v&ng t&c m&t cách vô tr&t t& là “Vi&t Nam v&i 4000 v&n hi&n đầu ch&ng th&y mà ch& th&y 4000 năm đái đ&ng!” Nhà cháu xin nh& các bác nóng tính này m&t tí! Nhìn qua các ch&ng trình đã và đang th&c hi&n trong th&i bu&i “đ&i m&i,” chúng ta th&y các khách s&n 5 sao, dinh th& “hòanh tráng” c&a các tay nhà gi&u m&i (m&c dù l&ng căn b&n m&i tháng c&a nhi&u ng& i ch& c&a c& s& này không quá 200 đô la?), t&ng đ&i hùng vĩ (k& cả công trình xây “l&ng t&m” cho ng& i ch&t t& th& k& 21!) m&c lên nh& n&m... nh&ng l&i th&y thi&u bóng các xây đ&ng khi&m nh&ng, nh& bé nh&ng c&n thi&t h&n nhi&u. Đó là: “nhà xí công c&ng.” C& t&ng t&ng quang c&nh t&ng t& nh& là trong vi&c thi hành đ&ng l&i “đ&i m&i,” Vi&t Nam đã xây đ&ng r&t nhi&u ngôi nhà (b&ng ti&n thi&u v& sinh!?) to l&n nh&ng không hi&u đ&u óc c&a gi&i l&nh đ&o “đ&nh h&ng” th& nào mà quên không cho vào “bàn c&u” m&t cái l& !!! Thi&t là chuy&n “v&ng v&i tùm lum!” Vi&t Nam đã có cách m&ng (có nghĩa là thay đ&i t&t c& nh&ng cái cũ) vô s&n vinh quang “thành công” r&i; nay l&i mu&n thay đ&i toàn đ&n (“đ&i m&i”) thì ch& có cách “đ&i thành cũ” m&i đúng ch&! Ch& v&i nghĩa rõ chán! “Nói xuôi cũng đ& c, nói ng& c cũng hay!” “Nói đi cũng ph&i, nói l&i cũng đ& nghe!”

T&i các thành ph& l&n, s& b&ng “Cơm Đái,” n&u các bác r&nh h&i ch&u khó đ&m ra cho có con s& chính xác, còn th&y nhi&u h&n c& các b&ng, băng “rôn” (bi&u ng&) ca ng&i s& l&nh đ&o sáng su&t c&a Bác và Đ&ng. Các b&ng l&ai này nhi&u đ&n m&c đ& làm cho du khách ng&ai qu&c ph&i hi&u l&m nh& trong tr&ng h&p có th&t đã x&y ra c& i ra n& c m&t nh& sau:

M&t du khách tây ph&ng h&i anh h&ng đ&n viên du l&ch (tour guide) & Vi&t Nam:

- “Tôi đã đ&n Vi&t Nam nhi&u l&n. & Vi&t Nam có hai v&nh (“bay”) r&t n&i ti&ng mà tôi đã đi thăm. Đó là: “Ha Long Bay” và “Cam Ranh Bay.” Nh&ng còn m&t v&nh tôi th&y qu&ng cáo r&t nhi&u, & trên t&ng, cây đ&i th& bên đ&ng, trong h&m. Mà nó n&m & đâu v&y? Anh có th& đ&n chúng tôi đi thăm đ& c không?”

Anh h&ng đ&n viên v&i h&i:

- “Xin ông cho biết tên của cái vnh đó là gì?”

Ông khách ch lên bác táng bên đáng rồi báp bá đánh ván:

- “CAM DAI BAY!”

Chá đác cho qua nái dung của các báng “cám đái” đã đá hiáu sá phong phú của tiáng Viát mình đán mác nào. Các báng “cám đái” có nhiáu lái lá dài ngán vái cáng đá khác nhau: tá lách sá nán ná sá thông cám nhá “Xin đáng đái nái đây;” cho đán các lái cám khô khan “Cám Đái;” “Cám không đác đái;” cho đán lái đe dọa náng ná có kèm theo cá các bián pháp chá tài (táng táng) nhá “Cám tuyát đái không đác đái. Vì phám sá bi phát náng.” Đái hàng chá hám dọa “phát náng” này lái ghi rõ tên các cás có đáy đá thám quyán nhá “Công an Pháng...” Lái hám dọa chá tài đôi khi còn đác cho thêm “n táng” vái hình vá mát con dao mà phán cánh bán đác sán màu đá, có các giát sán đá (xem nhá) còn át nhá xuáng giáng nhá dao váa mái đác “làm viác” xong! Thác tá rát phá pháng các bác . Tát cá các báng “cám đái” đáu hoàn toàn vô đáng bái vì không há tháy có bóng dáng công an cánh sát nào á gán đó đá các làm các bác muán đái báy phái sá. Công an còn đang bán “làm viác” gì đó mà há xem là quan tráng hán chuyán đái báy. Phái láy làm lá là Viát Nam công an có tháa thái giá “bát mám” dân mà lái không có thái giá “bát chim” của dân cho bá cái tát đái báy!? Đây là cháa ká chính ngay công an cũng tháng ra đái á đây mái chát chá!!! Óai oám á chá là các láai báng “cám” này hình nhá có ánh háng ngáng cái (“reverse effect!”). Nó có sác lái cuán và nhác nhá mái ngáng ráng á đây “đái đác không cám” (các bác thá đác ngáng cáng chá mát của câu “cám không đác đái” tá phái qua trái xem sao?!)

Quang cánh “đái đáng” mái thát là mát bán bi hài kách dài không bao giá há màn. Lán vá thăm lái Sài gán gán đây, nhà cháu cháng kián cánh mát thanh niên ăn mác khá bán nhá bao, áo bá trong quán hán hoi, cám tay đào đi dung dáng dung dá trên hè phá rát mùi mán. Báng nhiên anh ta quay qua nói vái cô bá câu gì đó (nhà cháu đoán non đoán già là “Anh mác... quá! Chá chút xíu đá anh...”). Thá là anh ta đá cô đào đáng tuán ra á bên lá đáng; anh ta quay buác vào bác táng gán đó rồi thông thá xá bình tá nhiên nhá con “kiki” của nhà cháu lúc nó buán tình đi vòng vòng “marking territory” chái chung quanh xóm váy. Sau khi đóng nút quán xong xuôi, anh chàng ta đi trá ra cám tay đào (yuck!) và dung dáng dung dá tiáp nhá không có chuyán gì xáy ra! Hải thát! Sao có thá nhá váy đác! Phái có ngáng nào á chung quanh đó nói lên mát tiáng chá! Hay ít nhát cô đào thá máng của anh ta dù không tián nói cái gì nháng cũng nên tám thái không cho anh káp đáp giai này cám tay chá! Trong mát đáp khác đác bán bè chá ra Bình Triáu (ángái ô Sài gán) đá ăn nháu, nhà cháu tháy có mát ông vào tuái sán sán có vá bá vá của mát đái gia (?) mác “vét tông” lái xe ô tô rát “xán,” đát ngát đáng xe lái bên lá đáng, mát tay vách quán đái vào táng tánh bá con sáu; trong khi tay kia ván đang cám

đi n th ai di đ ng và mi ng thì v n đang bị bỏ ra ch th (qua đi n th ai) c nh đang “làm vi c” ở văn phòng riêng!!! Vi t Nam vào th i k “đ i m i” có khác! Cũng còn may là các thành phố Vi t Nam không có mùi phân chó; b i vì chó không đ cung c p cho các t m nh u. Dân nh u nhìn th y chó còn s ng đi ngang qua m t là đã th y ch y n c mi ng r i. L y đâu ra chó sút chu ng đi rong đái b y, “marking territories?” N u có đi n a thì đây là l ai chó chán s ng; ch t b hàng xóm lên đ p đ u b t cóc n u r u m n “chui” ngay t c thì! Thi t tình, vào th i bu i “đ i m i,” “kinh t th tr ng,” “đ nh h ng xã h i ch nghĩa” ch th y có cán b và đ ng viên CS là s ng phê ph n. Còn l i, đ n chó cũng ph i h i h p khó s ng, nói chi đ n th ng dân kh rách áo ôm!

Dân s Vi t Nam càng lúc càng tăng nhanh, v n đ đái b y m i ngày s càng tr m tr ng h n. Xin các bác các thím có th m quy n, có quy n cao ch c r ng Vi t Nam hãy ra l nh cho t m gi m b t các ch ng trình hoa m tuy n l a “ca sĩ,” “hoa h u...,” “k ni m chi n th ng...” gi m xây c t (hay đ p b b t đi!) các t ng đài k ni m vô tích s hao t n công quỹ và b t đ u quan tâm h n đ n các v n đ th c t sát v i đ i s ng hàng ngày c a dân ngu khu đen nh đái đ ng, x rác, c ng rãnh, giao thông “ùn t c...” N u không b t đ u t b y gi thì đ i đ n lúc nào? Không l các bác lãnh đ o đ i đ p đ bán cái cho Vi t ki u yêu n c hay con cháu c a các bác h c t t nghi p xong t các đ i h c M , Úc, Pháp...

Tóm l i, “nhà xí công c ng” th c s là cái thu c đ đo s tr ng thành c a m t dân t c. Dân chúng không c n các t ng đài hùng vĩ mà c n các nhà v sinh công c ng s ch s ch ng riêng cho ng i bình th ng mà c tr em, ng i già và ng i tàn t t cũng có th x đ ng đ c. ó đó nhân viên c a nhà v sinh đ c dùng không ph i là đ ng i tr c c a th u ti n; mà lo đ n đ p cho s ch s bên trong. Hay là nhà cháu m o mu i đ ngh là nhà n c ta nên xúc ti n ngay m t ch ng trình xây c t hàng l at các nhà xí công c ng mi n phí trong n c đ ng th i ng i dân nào đ n s đ ng (thay vì ph i đi đái đ ng) còn đ c phát m t món quà nh t ng tr ng - ch ng h n nh đ c t ng mi n phí m t b bánh mì th t sau m i l n thăm vi ng! N u đ t n c đ t đ c cái “ch tiêu” đó thì thiên đ ng ch c cũng ch đ n th thôi!